

Ladies' Bike Club poisti "ruostetta" Karhulassa

Parikymmentä naismotoristia osallistui hiljattain Karhulassa Ladies' Bike Clubin ajotaitojen hiontakurssille.

Pitkän talven jälkeen ajo-kauden alussa harjoiteltiin hidas- ja kaarreajoa, jarrutuksia ja monia muita motoristeille tärkeitä taitoja.

Osallistujat olivat neljäkymmenen vuoden ikähaarukassa, kuopuksen ollessa 17-vuotias.

Osa oli lähtenyt matkaan jo aamuvuorohetkellä, olihan startti A-Katsastuksen Keltakankaan pihalla jo kello yhdeksän. Porukkaa oli Kotkan lisäksi Jyväskylästä, Mäntyharjusta, Kuusankoskelta, Elimäeltä, Porvoosta, Espoosta ja Helsingistä.

Katse menosuuntaan

Ensin oli vuorossa hidasajoa keilojen välistä. Homman ideana on katseen kohdistaminen eteenpäin menosuuntaan, sillä kyllä ne pyörän mittarit ja muut tilpehöörit pysyvät mukana katsomattakin. Tämä on näin ajokauden alussa yllättävän vaikea muistaa. Vaistomaisesti katsoo ihan etupyörän eteen ja sitten ei tahdo pysyä pystyssä.

Neljä kouluttajaa antoivat jokaisen suorituksen jälkeen palautetta. Eli asioita käytiin läpi uudestaan ja uudestaan, kunnes sujui. Ja sujuihan ne.

Tehokkaan ja hallitun jarrutuksen harjoittelu aloitettiin ensin kymmenen kilometrin vauhdista ja sitten



Hidas pujottelu keilojen välistä näyttää helpolta, mutta vaatii harjoittelua talven jälkeen.

vauhtia nostaen. Kummasti jarrutusmatkat vain pitenee, vaikka vauhtia ei ole kuin kaupunkinopeus.

Tässä harjoitteessa oli ensin muistettava vasen käsi eli kytkin, oikea jalka eli takajarru ja sitten oikea käsi eli etujarru. Niin ja tietysti se katse. Eivät ne mittarit tipu sieltä pyörästä, vaikkei tarkista heti.

Isokin pyörä kääntyy hyvin

Kaarreajo oli kolmas kerrattava perusasia. Ensin ajettiin ilman pyörää pöristen kuvitteellisten kulkuneuvojen päällä. Ideana oli katseen kohdistaminen menosuuntaan, ei siihen etupyörän eteen. Yllättävän pienessä ympyrässä sitä isokin pyörä kääntyy, kun on vain taitoja. Ja nehan karttavat harjoittelulla.

Osanottajien pyörien keskikuutiotilavuus taisi olla kahdeksansadan kuution tietämällä. Suurin oli 1 200 ja pienin tietty kuopuksen 125-kuutioinen.

Välillä käytiin syömässä ja näin saatiin kerrattua myös ryhmäajon sääntöjä. Sekin on asia, mikä ei ole ihan itsestään selvyys. Ja varsinkaan syyt miksi näin ajetaan. Sadekin taukosi välillä ja jarrutuksia pääsi kokeilemaan paremmin kuivalla asvaltilla. Lopuksi oli pari rataa, missä harjoiteltiin kaikkia kerrattuja asioita toisiinsa yhdistettynä.

Aika kului nopeasti. Mukavaa oli tavata Kymenlaakson tyttöjen lisäksi muitakin naismotoristeja. Kurssi antoi kaikille valmiuksia kesän turvallisia ajokilometrejä varten.

Iiris Riihiluoma